

Останалите етажи се ползват като фондохранилища. Разгърната е във вертикален план в стъклопакети в дървена рамка, които висят на синджири от тавана. В хоризонталните витрини и върху подиуми са подредени многобройни експонати от инструментариума на майсторите табаци. Използвани са и старите, сполучливо направени макети.

В двора са обновени варовите каци, в които първо са били накисвани кожите, за да паднат от тях космите и мазнината. По подходящ начин са показани и щерните за вода в двора. В тях кожите били третирани в отвара от смрадлика и постепенно изпирани в чиста вода. Вътре в сградата също е показано съществуващото съоръжение за ползване на вода при необходимост.

Експозицията проследява целия процес на обработване. На подиум е поставен оригинален дървен хапан за счукване на смрадлика с впечатляващи размери. В двете големи камини в помещението намират място големите казани за варене на смрадликата. Кожите се накисвали в получената отвара, а понякога в накиснати и размити във вода кучешки изпражнения. За снабдяване с тези т.нар. "кучници" се грижели чираците, които обикаляли да ги събират из града. Понякога те съставяли хитроумен план как да избегнат изморителното обикаляне из градските улици. Стари севливци разказват, че из града бил пускан слух, че градската управа изисква всички кучета да бъдат заведени в специално оградено място на пазарния площад. След като престоявали там няколко дни, чираците отваряли заграждението, огладнелите кучета се прибирали при стопаните си, а табациите набързо прибирали необходимите им кучници.

След накисването кожите били изстъргвани от останалата мазнина и дебелината им била уеднаквявана със специални ножове – бочак, шервиц и различни по размер рукани. Показани са и съоръженията, на които ставало това, наречени хоспии. Талаширът и калдърачът са експонирани върху централния подиум.

Следва продължителния процес на омекчаване на кожите, което майсторите правели с различни уреди – стъргалки, блашири, стирове и др. Наименованията са различни, както и работещата част на стъргалките – метал, камък, стъкло. Гъбата – пота е различна на вид, но има същото предназначение. Запазени и показани са дълги табашки ботуши, кожена табашка престилка, специални шилци за разпъване на кожите, както и чанта за тяхното съхранение.